

Πρός
Τούς Μαθητάς καί τίς Μαθήτριες
τῶν Σχολείων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας
Θηβῶν, Λεβαδείας καί Αὐλίδος

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Μέσα στήν πορεία τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἀλλά καί στήν προσωπική ζωή καθενός ἀπό μᾶς, φανερώνονται κορυφαίες προσωπικότητες πού ἀποτελοῦν φωτεινά ὄροσημα, ὁδηγοί πορείας καί σηματοδότες τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ. Τέτοιοι, ἀναμφίβολα μέ τή ζωή, τή διδασκαλία καί τήν δράση τους ἀποδείχθηκαν οἱ τρεῖς μέγιστοι φωστήρες τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, οἱ γνωστοί ὡς Τρεῖς Ἱεράρχες, οἱ οἰκουμενικοί διδάσκαλοι καί προστάτες τῆς παιδείας μας. Κατέχοντας μέ διάκριση ὄχι μόνο τήν «θύραθεν» σοφία, δηλαδή τήν κοσμική φιλοσοφική καί ἐπιστημονική γνώση, ἀλλά καί τήν «ἄνωθεν» ἀποκάλυψη, πού μέ ταπείνωση δέχθηκαν ὡς δωρεά Θεοῦ, διδάσκουν διά τῶν αἰώνων τήν συνετή χρήση τῶν στοιχείων τοῦ παρόντος κόσμου στήν ὑπηρεσία τῶν ἀνθρώπων καί πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Παιδεία τήν ὁποία οἱ μεγάλοι αὐτοί διδάσκαλοι καί Πατέρες συνέθεσαν με συνιστώσες τήν ἑλληνική φιλοσοφία καί τήν πίστη στόν ἀληθινό Θεό ἀποτελεῖ τήν καρδιά καί τόν πυρήνα τοῦ λεγομένου βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ, δηλαδή τῆς Οἰκουμενικῆς Ρωμοσύνης. Δέν ὑπῆρξαν μόνο καί ἀπλῶς θεωρητικοί δάσκαλοι ἀλλά καί ἀκάματοι κοινωνικοί ἐργάτες. Ὅσα δίδαξαν τά ἔκαναν πράξη καί ζωή. Μέ τολμηρή καί πρωτοποριακή γιά τήν σκληρή ἐποχή τους ὀργάνωση τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας « ἔθρεψαν λιμῶ τακείσας ψυχᾶς πενήτων», διέθρεψαν, δηλαδή, ψυχές φτωχῶν πού ἔλιωναν ἀπό τήν πείνα. Φρόντισαν ἐξ ἴσου γιά τίς ὑλικές ἀνάγκες, τόν ἐπιούσιο ἄρτο καί γιά τήν πνευματική οἰκοδομή, τόν ἐπουράνιο ἄρτο τοῦ ποιμνίου τους. Γνώριζαν καλά ὅτι

χωρίς τήν σωστή πνευματική καθοδήγηση –διδασκαλία δέν μπορεῖ νά υπάρξει υλικό ψωμί γιά ὅλους, ἀλλά καί ὅτι χωρίς τό ψωμί δέν ὑπάρχει βάση γιά νά χτισθεῖ ἡ πνευματική οἰκοδομή.

Ἡ διδασκαλία καί τό παραδειγμα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν παρέχουν πολύτιμα συμπεράσματα γιά τήν ἐποχή μας πού μαστίζεται ἀπό τήν οικονομική κρίση. Ἡ ἀποσύνθεση τῆς κοινωνίας καί ἡ διάλυση τοῦ προνοιακοῦ κράτους εἶναι τραγικό ἀποτέλεσμα τῆς ἀποσύνθεσης τῆς ψυχῆς τοῦ καθενός.

Οἱ στοργικοί αὐτοί πατέρες, ὁ Μ. Βασίλειος, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος, ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἤθελαν καί θέλουν νά μὴν ὑπάρχει στόν κόσμον οὔτε μία «τακεῖσα ψυχὴν», οὔτε ἓνας συνάνθρωπος μας πού νά λιώνει ἀπό τήν πείνα, νά μὴν ὑπάρχουν παιδιά πού λιποθυμοῦν στό σχολεῖο, ἐπειδὴ ἔφυγαν νηστικά ἀπό τό σπίτι.

Οἱ ἅγιοι αὐτοί μᾶς παραδίδουν ὡς ἱερή παρακαταθήκη μιὰ ὀλοκληρωμένη καί εἰλικρινῆ παιδεία ἀγάπης καί ἀνθρωπιᾶς, πού ἀποτελεῖ τήν ἀσφαλέστερη βάση γιά τήν πνευματική μας ἐποικοδόμηση καί τό ξεπέραςμα τῆς δοκιμασίας.

Μέ πολλή ἀγάπη καί ἐγκαρδιές εὐχές γιά υγεία, πρόοδο καί πνευματική προκοπή,

Ὁ Μητροπολίτης σας

† Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ